

Bruxelles, den 15.5.2013
COM(2013) 290 final

2013/0151 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse af associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens
medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Vedlagte forslag udgør det retlige instrument for bemyndigelsen til indgåelse af associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side.

Kommissionens forslag til Rådets godkendelse af de dele af aftalen, der falder ind under traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, vil blive forelagt separat.

Forbindelserne mellem EU og Ukraine er i øjeblikket baseret på partnerskabs- og samarbejdsaftalen, der trådte i kraft i 1998. På det 13. topmøde mellem EU og Ukraine i Paris i 2008 aftalte EU's og Ukraines ledere, at partnerskabs- og samarbejdsaftalen skulle afløses af en associeringsaftale.

Associeringsaftalen mellem EU og Ukraine er den første i en ny generation af associeringsaftaler med lande i det østlige partnerskab. Forhandlingerne om denne brede og ambitiøse aftale mellem EU og Ukraine startede i marts 2007. I februar 2008, efter afgørelsen om Ukraines tiltrædelse af WTO, gik EU og Ukraine i gang med at forhandle om en vidtgående og bred frihandelsaftale (DCFTA) som en central del af associeringsaftalen.

Associeringsaftalen har til formål at fremskynde udvidelsen af de politiske og økonomiske forbindelser mellem Ukraine og EU samt Ukraines gradvise adgang til dele af EU's indre marked, bl.a. gennem oprettelse af en DCFTA. Aftalen udnytter på konkret vis dynamikken i forbindelserne mellem EU og Ukraine, idet den fokuserer på støtte til vigtige reformer, økonomisk genopretning og vækst, governance og sektorsamarbejde. Aftalen udgør også en reformdagsorden for Ukraine, som er baseret på et omfattende program for tilnærmelse af Ukraines lovgivning til EU's normer, og som alle Ukraines partnere kan følge og indrette deres bistand efter. EU's bistand til Ukraine er, som det fremgår af aftalen, knyttet til reformdagsordenen. Det overordnede institutionsopbygningsprogram er særlig vigtigt i den forbindelse.

På det 15. topmøde mellem Ukraine og EU den 19. december 2011 noterede EU og Ukraines præsident sig, at man var nået frem til en fælles forståelse vedrørende teksten til associeringsaftalen. Den 30. marts 2012 paraferede EU's og Ukraines chefforhandlere teksten til associeringsaftalen. Begge parter handelsforhandlere paraferede DCFTA-delen af aftalen den 19. juli 2012.

Den 10. december 2012 vedtog Rådet (udenrigsanliggender) konklusioner om Ukraine, hvori det bekræftede EU's tilsagn om at undertegne associeringsaftalen, herunder DCFTA'en, så snart de ukrainske myndigheder kan påvise en beslutsom indsats og konkrete fremskridt på tre områder (valg, selektiv retfærdighed og generelle reformer som anført i associeringsagendaen), om muligt senest på tidspunktet for topmødet i det østlige partnerskab i Vilnius i november 2013. Rådet påpegede desuden, at undertegnelsen kan ledsages af en åbning for midlertidig anvendelse af dele af aftalen. Med den midlertidige anvendelse ønsker man at opretholde et afbalanceret forhold mellem gensidige økonomiske interesser og fælles værdier og at tage højde for EU's og Ukraines fælles vilje til at påbegynde implementering og håndhævelse af forskellige dele af aftalen for at fremskynde reformernes virkninger på sektorspecifikke områder inden indgåelsen af aftalen.

Som krævet i Rådets konklusioner af 10. december overvåger den højtstående repræsentant og Kommissionen Ukraines fremskridt med opfyldelsen af kravene i Rådets konklusioner, også som led i forberedelserne til mødet i juni 2013 i Samarbejdsrådet mellem EU og Ukraine og

topmødet i det østlige partnerskab i Vilnius i november 2013, og holder Rådet underrettet herom.

2. RESULTATERNE AF FORHANDLINGERNE

Medlemsstaterne er blevet holdt underrettet og er blevet hørt i de relevante arbejdsgrupper under Rådet, navnlig Gruppen vedrørende Østeuropa og Centralasien og Handelspolitikudvalget, på alle stadier af forhandlingerne. Kommissionen vurderer, at de mål, Rådet havde fastsat i forhandlingsdirektiverne, er nået, og at udkastet til associeringsaftale er acceptabelt for Unionen.

Associeringsaftalens endelige indhold kan opsummeres som følger:

Ved aftalen oprettes der en associering mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side. Denne udgør en ny etape i udviklingen af de overenskomstmæssige forbindelser mellem EU og Ukraine, er rettet mod politisk associering og økonomisk integration og lader døren stå åben for yderligere gradvise udviklinger.

Associeringens overordnede mål fokuserer på at fremme en gradvis tilnærmelse mellem parterne på grundlag af fælles værdier; styrket politisk dialog; fremme, bevarelse og styrkelse af fred og stabilitet både regionalt og internationalt; etablering af de nødvendige forudsætninger for stærkere økonomiske og handelsmæssige forbindelser, der kan føre til Ukraines gradvise adgang til dele af EU's indre marked; styrkelse af samarbejdet om retfærdighed, frihed og sikkerhed med henblik på at styrke retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende friheder samt etablering af de nødvendige forudsætninger for et stadig tættere samarbejde på andre områder af fælles interesse.

Aftalens generelle principper omfatter bl.a. en række særlige "væsentlige elementer", som, hvis de overtrædes af en af parterne, kan give anledning til særlige foranstaltninger i henhold til aftalen, herunder suspendering af rettigheder og forpligtelser. Disse elementer er respekt for de demokratiske principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder som defineret i relevante internationale instrumenter; respekt for retsstatsprincippet; fremme af respekt for suverænitet og territorial integritet, ukrænkelighed og uafhængighed; samt modvirkning af spredning af masseødelæggelsesvåben, materiale til fremstilling heraf og deres fremføringsmidler.

Andre generelle principper i aftalen vedrører principperne om fri markedsøkonomi, god regeringsførelse, bekæmpelse af korruption, bekæmpelse af tværnational organiseret kriminalitet og terrorisme, fremme af bæredygtig udvikling og effektiv multilateralisme.

I aftalen fastlægges målene for en udvidet og styrket politisk dialog, der skal fremme gradvis konvergens i udenrigs- og sikkerhedsanliggender med det formål at inddrage Ukraine endnu mere i det europæiske område for sikkerhed. Der etableres en række fora for politisk dialog, og det bestemmes, at der skal finde dialog og samarbejde sted om interne reformer baseret på de fælles principper, parterne har opstillet. Aftalen indeholder også bestemmelser om intensiveret dialog på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område, herunder den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), fremme af fred og international retfærdighed gennem ratificering og gennemførelse af Romstatuten for Den Internationale Straffedomstol, en fælles indsats for regional stabilitet, konfliktforebyggelse, krisestyring, militærteknologisk samarbejde, bekæmpelse af terrorisme, ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, nedrustning og våbenkontrol.

På området retfærdighed, frihed og sikkerhed lægger aftalen særlig vægt på retsstatsprincippet og styrkelsen af retsvæsenets institutioner og praksis. Aftalen opstiller en ramme for samarbejde om migration, asyl og grænseforvaltning, beskyttelse af personoplysninger,

hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme samt narkotikabekæmpelse. Det pågældende afsnit indeholder en række bestemmelser om bevægelighed for personer, herunder tilbagetagelse, lettelse af udstedelsen af visa og trinvise foranstaltninger til med tiden at indføre en visumfri ordning (forudsat at betingelserne for velforvaltet og sikker mobilitet er opfyldt). Aftalen omfatter også behandlingen af arbejdstagere og disses mobilitet samt et tilsagn om at udvide det retlige samarbejde i civil- og strafferetlige spørgsmål - ved i fuldt omfang at gøre brug af de relevante internationale og bilaterale instrumenter.

Associeringsaftalen indeholder bestemmelser om en lang række forskellige former for sektorsamarbejde, med fokus på støtte til vigtige reformer, økonomisk genopretning og vækst, governance og sektorsamarbejde på over 30 områder som f.eks.: energi, transport, miljøbeskyttelse, industripolitik og små og mellemstore virksomheder, social udvikling og beskyttelse, ligeret, forbrugerbeskyttelse, almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdomsanliggender samt kultur. På alle disse områder tager samarbejdet udgangspunkt i de eksisterende rammer, bilaterale som multilaterale, og tilsigter en mere systematisk dialog og udveksling af oplysninger og god praksis. Med henblik på gennemførelse af kapitlerne om sektorsamarbejde er der i bilagene til aftalen fastsat et omfattende program for reguleringsmæssig tilnærmelse. En række specifikke tidsplaner for Ukraines gennemførelse og anvendelse af udvalgte dele af den gældende EU-ret vil være i centrum for det løbende samarbejde og for Ukraines interne reformer og moderniseringsdagsorden.

Aftalen indeholder en ajourført institutionel ramme, der spænder over fora for dialog og samarbejde lige fra topmødeplan til tekniske underudvalg. Særlige roller i forbindelse med beslutningstagningen er tildelt Associeringsrådet, og ved delegation Associeringsudvalget, der også kan mødes i en særlig sammensætning for at drøfte handelsspørgsmål. Der oprettes også fora for samarbejde på civilsamfundsplan, navnlig mellem repræsentative organisationer for arbejdsmarkedets parter, fagforeninger og arbejdsgivere, og på parlamentsplan. Aftalen indeholder endvidere bestemmelser om overvågning, opfyldelse af forpligtelser og tvistbilæggelse (herunder særskilte bestemmelser om handelsrelaterede spørgsmål).

Tættere økonomisk integration gennem DCFTA'en vil sætte kraftigt skub i landets økonomiske vækst. Metoden hertil er Ukraines tilnærmelse til EU's lovgivning, normer og standarder. DCFTA'en vil som en central del af associeringsaftalen skabe forretningsmuligheder i både EU og Ukraine og fremme egentlig økonomisk modernisering og integration i EU. Denne proces skulle gerne føre til højere produktstandarder og bedre tjenesteydelser for borgerne og frem for alt sætte Ukraine i stand til at konkurrere effektivt på de internationale markeder.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

For Unionen er retsgrundlaget for aftalens indgåelse artikel 217 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, samt artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Vedlagte forslag udgør det retlige instrument for indgåelsen af associeringsaftalen.

På baggrund af ovennævnte resultater – og forudsat, at de ukrainske myndigheder kan påvise en beslutsom indsats og konkrete fremskridt på de i Rådets konklusioner om Ukraine af 10. december nævnte tre områder – foreslår Kommissionen, at Rådet indgår aftalen på Den Europæiske Unions vegne efter godkendelse fra Europa-Parlamentet.

At Kommissionen har forelagt sit forslag som en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater og Ukraine, hænger sammen med aftalens tilblivelse efter traktatens bestemmelser inden ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 217 sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, samt artikel 218, stk. 7,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen¹,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 22. januar 2007 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger med Ukraine om indgåelse af en ny aftale mellem Den Europæiske Union og Ukraine med henblik på at erstatte partnerskabs- og samarbejdsaftalen.
- (2) Forhandlingerne blev afsluttet med positivt resultat, og associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Ukraine (i det følgende benævnt "aftalen") blev parafereet i 2012.
- (3) I overensstemmelse med Rådets afgørelse [nr.] af [dato]³ blev associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side undertegnet i [sted] den [dato] med forbehold af senere indgåelse.
- (4) I henhold til artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør Rådet bemyndige Kommissionen til at godkende ændringer, der i medfør af aftalens artikel [465, stk. 4,] skal vedtages af Associeringsudvalget i dettes handelssammensætning efter forslag fra Underudvalget vedrørende Geografiske Betegnelser i medfør af aftalens artikel 211.
- (5) Der bør fastsættes relevante procedurer for beskyttelse af geografiske betegnelser, som beskyttes i henhold til aftalen.
- (6) Aftalen bør ikke fortolkes således, at den skaber rettigheder eller forpligtelser, som kan påberåbes direkte for Unionens eller medlemsstaternes domstole.
- (7) Associeringsaftalen bør godkendes på Den Europæiske Unions vegne —

¹ EUT L [...] af [...], s. [...].

² EUT L [...] af [...], s. [...].

³ EUT L [...] af [...], s. [...].

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, med tilhørende bilag og protokoller, godkendes herved.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den person, som på Den Europæiske Unions vegne er beføjet til at afgive meddelelse til den i artikel 486, stk. 2, omhandlede depositar for aftalen med henblik på at udtrykke Den Europæiske Unions samtykke til at blive bundet af aftalen.

Artikel 3

Hvad angår aftalens artikel 211 skal ændringer af aftalen ved afgørelser, der træffes i Underudvalget for Geografiske Betegnelser, godkendes af Kommissionen på Den Europæiske Unions vegne. Kan de berørte parter ikke nå til enighed som følge af indsigelser vedrørende en geografisk betegnelse, træffer Kommissionen afgørelse efter proceduren i artikel 57, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer⁴.

Artikel 4

1. En betegnelse, der beskyttes i henhold til underafdeling 3, "Geografiske betegnelser", i aftalens afsnit IV, kapitel 9, kan benyttes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører landbrugsprodukter, fødevarer, vine, aromatiserede vine eller spiritus, som svarer til den relevante varespecifikation.

2. I overensstemmelse med artikel 207 i aftalen håndhæver medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner - også på foranledning af en berørt part - den beskyttelse, der ydes i henhold til artikel 204 til 206 i aftalen.

Artikel 5

Aftalen må ikke fortolkes således, at den skaber rettigheder eller forpligtelser, som kan påberåbes direkte for Unionens eller medlemsstaternes domstole.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft den [...]⁵.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

[...]

Formand

⁴ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁵ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.